

ເວລາທີ່ຈະຕຽມພ້ອມ

ໂດຍ ແອວເດີ ອຽນ ແອັສ ອາເດິນ
ແຫ່ງສາວິກເຈັດສິບ

ບົດທີ່ແປດໃນປຶ້ມ *ຈົ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ* ແມ່ນ ເຈາະຈົງໃສ່ການໃຊ້ເວລາຂອງເຮົາໃຫ້ສະຫລາດ. ໃນບົດນີ້, ແອວເດີ ເອັມ ຣະໂຊ ບາເລີດ ໄດ້ຕັກເຕືອນເຮົາວ່າ ເຮົາຕ້ອງຕັ້ງເປົ້າໝາຍ ແລະ ຮຽນຮູ້ທີ່ຈະຊຳນານໃນວິທີໃຊ້ ເພື່ອບັນລຸເປົ້າໝາຍ. (ເບິ່ງ *ຈົ່ງສອນພຣະກິດຕິຄຸນຂອງເຮົາ: ຄູ່ມືຕໍ່ການຮັບໃຊ້ຂອງຜູ້ສອນສາສນາ* [2004], 146.) ການຊຳນານໃນວິທີໃຊ້ ເພື່ອຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍຂອງເຮົາ ຮ່ວມດ້ວຍການເປັນຜູ້ຮູ້ຈັກຄວບຄຸມເວລາຂອງເຮົາ.

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ບຸນຄຸນຕໍ່ການເປັນຕົວຢ່າງຂອງປະທານທອມມັສ ແອັສ ມອນສັນ. ທຸກສິ່ງທຸກຢ່າງທີ່ເພິ່ນໄດ້ເຮັດໃນຖານະທີ່ເປັນສາດສະດາຂອງພຣະເຈົ້າ, ເພິ່ນຍັງໄດ້ໃຫ້ຄວາມໝັ້ນໃຈ, ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ເຮັດ, ວ່າຍັງມີເວລາພຽງພໍທີ່ຈະຍ້ຽມຢາມຄົນເຈັບປ່ວຍ (ເບິ່ງ ລູກາ 17:12–14), ຄົນທີ່ຖອຍທາງວິນຍານ ແລະ ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຄົນທັງປວງ. ຂ້າພະເຈົ້າຍັງຮູ້ສຶກເຖິງບຸນຄຸນສຳລັບຕົວຢ່າງຂອງຄົນຫລາຍໆຄົນ ຜູ້ທີ່ໃຫ້ເວລາຂອງເຂົາເຈົ້າໃນການຮັບໃຊ້ມະນຸດຮ່ວມໂລກ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານວ່າການໃຊ້ເວລາຂອງເຮົາໃນການຮັບໃຊ້ຄົນອື່ນ ເຮັດໃຫ້ພຣະເຈົ້າສຸກໃຈ ແລະ ສິ່ງນັ້ນຈະນຳເຮົາເຂົ້າໄປພຣະອົງຫລາຍຂຶ້ນ. ພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດຈະຍິດໝັ້ນຕໍ່ພຣະຄຳຂອງພຣະອົງທີ່ວ່າ ຜູ້ທີ່ສັດຊື່ ແລະ ສະຫລາດໃນເວລາ ຍ່ອມມີຄ່າຄວນທີ່ຈະໄດ້ຮັບປາສາດຂອງພຣະບິດາຂອງເຮົາທີ່ຕຽມໄວ້ໃຫ້ເຂົາເພື່ອເປັນມໍລະດົກ (see D&C 72:4).

ເວລາບໍ່ໄດ້ເປັນສິ່ງທີ່ສາມາດຊື້ ຫລື ຂາຍໄດ້, ບໍ່ວ່າທ່ານຈະພະຍາຍາມຫລາຍເທົ່າໃດກໍຕາມ. ແຕ່ເມື່ອເວລາຖືກໃຊ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ມັນຈະມີຄ່າເກີນກວ່າຈະວັດແທກໄດ້. ທຸກໆມື້ເຮົາທຸກຄົນໄດ້ຮັບນາທິເທົ່າໆກັນ ແລະ ມີຫລາຍໆຊົ່ວໂມງທີ່ຈະໃຊ້, ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງເສຍເງິນ, ແລະ ບໍ່ດົນເຮົາຮຽນຮູ້ດັ່ງທີ່ເພງທີ່ໂດ່ງດັງ ແລະ ສອນຢ່າງດີວ່າ, “ເວລາຜ່ານໄປຢ່າງວ່ອງໄວ, ແລະ ເມື່ອມັນຜ່ານໄປແລ້ວ ກໍບໍ່ສາມາດເອົາກັບຄືນໄດ້” (“Improve the Shining Moments,” Hymns, no. 226). ເວລາທີ່ເຮົາມີ ເຮົາຕ້ອງໃຊ້ຢ່າງສະຫລາດ. ປະທານບຣິກຳ ຍັງໄດ້ກ່າວວ່າ: “ເຮົາທຸກໆຄົນເປັນໜີ້ຕໍ່ພຣະເຈົ້າທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມສາມາດທີ່ຈະໃຊ້ເວລາເພື່ອ

ເປັນປະໂຫຍດ, ແລະ ພຣະອົງຄາດຫວັງໃຫ້ເຮົາຮູ້ຈັກວິທີໃດທີ່ເຮົາຈະໃຊ້ມັນ.” (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 286).

ເພາະມີຫລາຍສິ່ງທີ່ຮຽກຮ້ອງຕໍ່ເຮົາ, ເຮົາຕ້ອງຮຽນຮູ້ວ່າ ສິ່ງໃດຕ້ອງເປັນການເລືອກອັນສຳຄັນທີ່ສຸດ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມັນເຂົ້າກັບເປົ້າໝາຍຂອງເຮົາ ຫລື ບໍ່ດັ່ງນັ້ນເຮົາຈະຍອມແພ້ ເພື່ອຈະຜັດມື້ ຜັດຍາມ ແລະ ໃຊ້ເວລາຂອງເຮົາໃນກິດຈະກຳຫລາຍໆຢ່າງທີ່ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ. ເຮົາໄດ້ຖືກສອນກ່ຽວກັບການຈັດລຳດັບຂອງຄວາມສຳຄັນໂດຍການສອນຂອງພຣະອາຈານຕອນພຣະອົງໄດ້ປະກາດໃນຄຳເທດສະໜາທີ່ຄ້ອຍພູວ່າ, “ດັ່ງນັ້ນ, ຢ່າຊອກຫາສິ່ງຂອງຂອງໂລກນີ້ ແຕ່ກ່ອນອື່ນໝົດຈົ່ງກັງວົນຢູ່ກັບອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະ ຢູ່ກັບຊີວິດໃນທາງຊອບທຳທີ່ພຣະອົງຕ້ອງການ” (ມັດທາຍ 6:33, footnote a; from Joseph Smith Translation, ມັດທາຍ 6:38). (See also Dallin H. Oaks, “Focus and Priorities,” *Liahona*, July 2001, 99--102.)

ແອວມາໄດ້ກ່າວເຖິງສິ່ງທີ່ຕ້ອງເຮັດກ່ອນເມື່ອເພິ່ນສອນວ່າ “ຊີວິດນີ້ຈຶ່ງມາເປັນສະພາບແຫ່ງການທົດລອງ ເປັນເວລາທີ່ຕຽມພົບພຣະເຈົ້າ” (ແອວມາ 12:24). ເຮົາອາດຈະຕ້ອງການຄວາມແນະນຳ ເພື່ອຈະໃຊ້ເວລາເພື່ອຕຽມພົບພຣະເຈົ້າ ຊຶ່ງເປັນຂອງຂວັນອັນລຳຄ່າ, ແຕ່ແນ່ນອນເຮົາຕ້ອງຍົກພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະ ຄອບຄົວຂອງເຮົາເປັນລຳດັບຂອງຄວາມສຳຄັນທຳອິດ. ປະທານດີເດີ ແອັຟ ອຸກດອບ ໄດ້ຕັກເຕືອນເຮົາວ່າ “ໃນຄວາມສຳພັນຂອງຄອບຄົວ, ແທ້ຈິງແລ້ວຄຳວ່າ ຄວາມຮັກຕ້ອງໝາຍຄວາມວ່າເວລາ” (“Of Things That Matter Most,” *Liahona*, Nov. 2010, 22). ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານວ່າ ເມື່ອສະແຫວງຫາຄວາມຊ່ອຍເຫລືອດ້ວຍການອະທິຖານຢ່າງຕັ້ງໃຈ, ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນຈະຊ່ອຍເຮົາໃຫ້ຮູ້ຈັກວ່າສິ່ງໃດເໝາະສົມກັບເວລາຂອງເຮົາຫລາຍກວ່າໝູ່.

ການໃຊ້ເວລາບໍ່ດີພໍກໍຄ້າຍໆກັນກັບໃຊ້ເວລາຢ່າງບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ. ຂະນະທີ່ເຮົາເຮັດຕາມຄຳບັນຊາເພື່ອຈະກຳຈັດຄວາມກຽດຄຳ (see D&C 84:124), ເຮົາຕ້ອງເອົາໃຈໃສ່ ເພື່ອເຮັດວຽກງານຂອງເຮົາໃຫ້ມີຜົນ. ຕົວຢ່າງ, ມັນເປັນການດີເລີດທີ່ເຮົາມີການຕິດຕໍ່ຂ່າວສານຢ່າງວ່ອງໄວ, ການເທັກສຕິງ ຜ່ານໂທລະສັບ ຫລື ທາງເທັກໂນໂລຈີຕ່າງໆ. ແຕ່ຂໍໃຫ້ເຮົາໝັ້ນໃຈວ່າເຮົາຈະບໍ່ຕິດສິ່ງເຫລົ່ານີ້ຈົນອອກບໍ່ໄດ້. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າ ບາງຄົນຕົກຫລຸມຕິດການສື່ສານອັນກິນເວລາຫລາຍນີ້. ມັນເຮັດໃຫ້ເຮົາເປັນທາດຕ້ອງກວດເບິ່ງ ແລະ ສິ່ງເທັກສຕິງ ຕະຫລອດ ແລະ ເພາະສະນັ້ນ ມັນໃຫ້ຄວາມເຂົ້າໃຈຢ່າງຜິດໆວ່າເຮົາມີວຽກເຮັດຫລາຍ ແລະ ເປັນຜົນດີ.

ມັນມີຜົນປະໂຫຍດຫລາຍຢ່າງຂອງການໃຊ້ຂ່າວສານຕິດຕໍ່ອັນງ່າຍໆ ແລະ ຂໍ້ມູນນີ້. ຂ້າພະເຈົ້າພົບວ່າມັນເປັນປະໂຫຍດທີ່ຈະໃຊ້ມັນເພື່ອຊອກຫາວາລະສານ, ຄຳປາໄສຂອງກອງປະຊຸມ,

ບັນທຶກຂອງບັນພະບຸລຸດ, ແລະ ເພື່ອໄດ້ຮັບອິເມວ, ຄຳເຕືອນຜ່ານເຜສບູກ, ຂ່າວປະຈຸບັນຜ່ານ
ທວີເທີ, ແລະ ເທັກສຕິງ. ບໍ່ວ່າສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ຈະດີຂະໜາດໃດກໍຕາມ, ເຮົາບໍ່ຄວນປ່ອຍໃຫ້ມັນເປັນ
ຕົວແທນຂອງສິ່ງທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຫລາຍທີ່ສຸດ. ມັນຈະເປັນເລື່ອງທີ່ເສົ້າໂສກຂະໜາດໃດຖ້າວ່າ
ໂທລະສັບ ແລະ ຄອມພິວເຕີພ້ອມດ້ວຍຄວາມສະໄໝໃໝ່ຂອງມັນເປັນຕົວແທນຂອງການ
ອະທິຖານອັນລຽບງ່າຍ ແລະ ຈິງໃຈຕໍ່ພຣະບິດາເທິງສະຫວັນອົງຜູ້ມີແຕ່ຄວາມຮັກ. ຂໍໃຫ້ເຮົາ
ເຕັມໃຈທີ່ຈະຄູເຂົ້າ ດັ່ງກັນກັບເຮົາເຕັມໃຈທີ່ຈະເຮັດເທັກສຕິງ.

ເກມອີເລັກໂທຣນິກ ແລະ ຄວາມສຳພັນອອນລາຍບໍ່ແມ່ນ ຕົວແທນອັນຍິນຍາວຂອງເພື່ອນ
ທີ່ແທ້ຈິງ, ຜູ້ທີ່ສາມາດໃຫ້ການໂອບກອດຢ່າງມີຄວາມອູ້ມຊູ, ຜູ້ທີ່ສາມາດອະທິຖານ ເພື່ອເຮົາ
ແລະ ຊອກຫາສິ່ງທີ່ເປັນຜົນປະໂຫຍດອັນດີເພື່ອເຮົາ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ບຸນຄຸນຂະໜາດໃດທີ່ໄດ້
ເຫັນສະມາຊິກຂອງກຸ່ມ ແລະ ຫ້ອງຮຽນຕ່າງໆ ແລະ ອົງການສະຕິສິງເຄາະ ເຕົ້າໂຮມກັນເພື່ອ
ສະໜັບສະໜູນຊຶ່ງກັນແລະກັນ. ໃນໂອກາດເຊັ່ນນີ້ຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃຈຫລາຍຂຶ້ນວ່າ ອັກຄະສາວົກ
ໂປໂລ ໝາຍຄວາມວ່າແນວໃດເມື່ອເພິ່ນກ່າວວ່າ “ພວກທ່ານຄົນບໍ່ເປັນຍິວຈຶ່ງບໍ່ເປັນຄົນຕ່າງດ້າວ
ອີກຕໍ່ໄປ; ບັດນີ້ພວກທ່ານເປັນພື້ນຖານຮ່ວມພົນລະເມືອງກັບປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ” (ເອເຟໂຊ
2:19).

ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າຄວາມສຸກອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງເຮົາເກີດຂຶ້ນເມື່ອເຮົາມອບຄວາມສົນໃຈຂອງເຮົາ
ຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ (ເບິ່ງ ແອວມາ 37:37) ແລະ ຫາສິ່ງທີ່ນຳລາງວັນອັນນິລັນດອນຫລາຍກວ່າ
ການສົນໃຈຢ່າງບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດກ່ຽວກັບຂ່າວສັງຄົມໃນເຜສບູກ ແລະ ຫລິ້ນວິດີໂອເກມ ຫລື ຫລິ້ນ
ເກມຢູ່ໂທລະສັບມືຖື. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍຮຽກຮ້ອງຕໍ່ທ່ານແຕ່ລະຄົນຈຶ່ງເອົາສິ່ງທີ່ບຸ້ນເວລາອັນມີຄຸນຄ່າ
ຂອງເຮົາ ແລະ ຕັດສິນໃຈທີ່ຈະເປັນນາຍຂອງມັນແທນທີ່ຈະຍອມປ່ອຍຕົວໃຫ້ຕິດມັນ ຈົນມັນກາຍ
ເປັນນາຍຂອງເຮົາ.

ເພື່ອຈະໃຫ້ມີຄວາມສະຫງົບສຸກທີ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ກ່າວເຖິງ, ເຮົາຕ້ອງທຸ້ມເທເວລາຂອງເຮົາໃສ່
ໃນສິ່ງທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ, ແລະ ສິ່ງທີ່ມາຈາກພຣະເຈົ້າເປັນສິ່ງທີ່ມີຄວາມໝາຍຫລາຍທີ່ສຸດ. ເມື່ອເຮົາ
ເວົ້າລົມນຳພຣະເຈົ້າດ້ວຍການອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ, ອ່ານ ແລະ ຮຽນຮູ້ພຣະຄຳພີແຕ່ລະມື້,
ໂຕຕ່ອງໃນສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ອ່ານ ແລະ ຮູ້ສຶກ, ຫລັງຈາກນັ້ນດຳລົງຊີວິດ ແລະ ໃຊ້ບົດຮຽນທີ່ເຮົາ
ໄດ້ຮຽນມາ, ເຮົາກໍຈະເຂົ້າໃກ້ພຣະອົງຫລາຍຂຶ້ນ. ຄຳສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນວ່າ ເມື່ອເຮົາ
ສະແຫວງຫາຢ່າງພາກພຽນຈາກບື້ມດີທີ່ສຸດ ພຣະອົງຈະປະທານຄວາມຮູ້ໃຫ້ແກ່ເຮົາ ໂດຍພຣະ
ວິນຍານບໍລິສຸດຂອງພຣະອົງ (see D&C 121: 26; see also D&C 109:14–15).

ຊາຕານຈະລໍ້ລວງເຮົາໃຫ້ໃຊ້ເວລາໄປໃນທາງທີ່ບໍ່ເປັນປະໂຫຍດຜ່ານການດຶງເອົາຄວາມສົນໃຈ
ຂອງເຮົາໄປໃສ່ໃນສິ່ງທີ່ປອມແປງ. ເຖິງແມ່ນວ່າຈະພົບການລໍ້ລວງກໍຕາມ, ແອວເດີ ຄວນຕິນ

ແອວ ຄຸກ ໄດ້ສອນວ່າ “ໄພ່ພົນຍຸກສຸດທ້າຍຜູ້ທີ່ເຊື່ອຟັງຕໍ່ຂ່າວສານຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດຈະບໍ່ຖືກນຳໃຫ້ຫລົງທາງໂດຍສິ່ງທີ່ລ້ຽວ ແລະ ທຳລາຍເຮົາ” (“Are You a Saint?” *Liahona*, Nov. 2003, 96). ໄຮຣຳ ເພຈ, ຊຶ່ງເປັນຜູ້ໜຶ່ງໃນຈຳນວນແປດຄົນທີ່ເປັນພະຍານຕໍ່ພຣະຄຳພີມໍມອນ ໄດ້ສອນເຮົາເຖິງບົດຮຽນອັນສຳຄັນກ່ຽວກັບການດຶງເອົາຄວາມສົນໃຈຂອງເຮົາໄປໃສ່ໃນເລື່ອງອື່ນ. ລາວມີຫົນກ້ອນໜຶ່ງ ແລະ ໂດຍການເບິ່ງກ້ອນຫົນນັ້ນ ໄດ້ບັນທຶກສິ່ງທີ່ລາວຄິດວ່າເປັນການເປີດເຜີຍສຳລັບສາສນາຈັກ (see D&C 28). ຫລັງຈາກໄຮຣຳໄດ້ຖືກລົງໂທດ, ມີຄຳອະທິບາຍທີ່ບອກເລົ່າວ່າກ້ອນຫົນນັ້ນໄດ້ຖືກນຳໄປ ແລະ ຕຳໃຫ້ເປັນຝຸ່ນເພື່ອມັນຈະບໍ່ດຶງຄວາມສົນໃຈຂອງລາວໄປໃສ່ໃນເລື່ອງອື່ນ.¹ ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອເຊີນພວກເຮົາໃຫ້ຈຳແນກເບິ່ງວ່າ ໃນຊີວິດຂອງເຮົາ ສິ່ງໃດທີ່ດຶງເອົາຄວາມສົນໃຈຂອງເຮົາໄປຢ່າງບໍ່ເປັນປະໂຫຍດ ທີ່ເຮົາຕ້ອງກຳຈັດອອກ ເຮົາຈະຕ້ອງສະຫລາດໃນການໃຊ້ການຕັດສິນຂອງເຮົາເພື່ອໃຫ້ໝັ້ນໃຈວ່າວິທີທີ່ເຮົາໃຊ້ເວລານັ້ນສະໝໍ່າສະເໝີຢ່າງຖືກຕ້ອງເພື່ອຮ່ວມພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ຄອບຄົວ, ວຽກງານ, ແລະ ການພັກຜ່ອນຢ່ອນອາລົມທີ່ດີງາມ. ດັ່ງທີ່ຫລາຍໆຄົນໄດ້ຮູ້ແລ້ວ, ຈະມີຄວາມສຸກໃນຊີວິດຫລາຍຂຶ້ນເມື່ອເຮົາໃຊ້ເວລາຂອງເຮົາໄປໃນສິ່ງທີ່ມີ “ຄຸນນະທຳ, ສວຍງາມ, ຫລື ຄວນສັນລະເສີນ, ຫລື ເປັນຂ່າວດີ ຫລື ມີຄຳຄວນທີ່ຈະສັນລະເສີນ.” (ຫລັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອ 1:13).

ເວລາຜ່ານໄປຢ່າງວ່ອງໄວ. ວັນນີ້ເປັນວັນທີ່ດີຂະນະທີ່ເວລາຂອງຊີວິດໃນໂລກມະນຸດໝຸນຕໍ່ໄປ, ໃຫ້ທົບທວນເບິ່ງສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດເພື່ອຈະຕຽມພ້ອມທີ່ຈະພົບພຣະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າເປັນພະຍານວ່າມີຂອງປະທານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ສຳລັບຜູ້ທີ່ໃຊ້ເວລາຕຽມພ້ອມໃນໂລກມະນຸດສຳລັບຊີວິດອະມະຕະ ແລະ ຊີວິດນິລັນດອນ. ໃນພຣະນາມຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. Utah Stake General Minutes, Apr. 6, 1856, LR 9629 11, Vol. 10 (1855--1860), 273: “ພໍ່ [ອີເມີ] ຮາຣິສໄດ້ເວົ້າວ່າ ອັກຄະສາວິກໄດ້ເວົ້າວ່າເຮົາຕ້ອງຕໍ່ສູ້ຕ້ານທານອານາເຂດທີ່ມີເຈົ້າຊາຍເປັນປະມຸກ ແລະ ອຳນາດໃນສະຖານທີ່ຊັ້ນສູງ. ອ້າຍ ໄຮຣຳ ເພຈ ໄດ້ຊຸດເອົາກ້ອນຫົນດຳແລ້ວເອົາໃສ່ຖົງໂສ້ງຂອງລາວ. ເມື່ອລາວກັບເຖິງບ້ານ, ແລ້ວເບິ່ງກ້ອນຫົນນັ້ນ, ລາວເຫັນປະໂຫຍກປາກົດຂຶ້ນ. ລາວຂຽນມັນລົງ. ແລ້ວກໍມີຫລາຍປະໂຫຍກປະກົດຂຶ້ນອີກ ຈົນວ່າລາວຂຽນໄດ້ສິບຫົກໜ້າ. ເມື່ອອ້າຍ ໂຈເຊັບ ໄດ້ຖືກລາຍງານໃນເລື່ອງນີ້, ມີຄົນໜຶ່ງຖາມ ໂຈເຊັບ ວ່າມັນຖືກຕ້ອງບໍ່. ໂຈເຊັບບໍ່ຮູ້ວ່າຖືກຕ້ອງຫລືບໍ່. ເພິ່ນໄດ້ອະທິຖານ ແລະ ໄດ້ຮັບການເປີດເຜີຍວ່າກ້ອນຫົນນັ້ນເປັນຂອງມານ. ຫລັງຈາກນັ້ນມັນໄດ້ຖືກຕຳໃຫ້ເປັນຝຸ່ນ ແລະ ຂໍ້ຄວາມຂຽນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກເຜົາຖິ້ມ. ມັນເປັນວຽກງານຂອງອຳນາດຂອງຄວາມມືດ. ອາແມນ.”